

over for den ærede Minister, at de to Lilsælde, der have været omtalte, nemlig Afgjørelsen af Spøsteret og Afgjørelsen af Landsthinget, fuldstændig kunne jevnstilles. Spøsteret anvender og fortolker den bestaaende Lov i de Lilsælde, hvori den bestaaende Lovgivnings Anvendelse tilkommer Spøsteret, paa samme Maade anvender og fortolker Landsthinget den bestaaende Lov, hvor dennes Anvendelse og Fortolkning tilkommer Landsthinget; det er i saa Henseende fuldstændig uden Betydning, at Sagen, der forelaa Landsthinget, dreiede sig om Noget, der vedrørte Landsthingets egen Sammensætning. Seg skal tillige fremdrage et Punkt, som vil vise, at den ærede Indenrigsminister har fuldstændig Ret i at sige, at vi omstøde den Beslutning, som Landsthinget har fattet: Landsthinget kan selv i Henshold til den bestaaende Lovgivning, naar et lignende Lilsælde en anden Gang indtræder, fatte en anden Beslutning og afgjøre Sagen paa en anden Maade. Dersom det Lilsælde for tredje Gang skulde indtræffe, som fandt Sted med Hensyn til afdøde Amtmand Lehmann, vil da Intetomhelst være til Hindrer for, at Landsthinget afgjør Sagen paa en anden Maade end tidligere, og det vil paa ingen Maade være bundet ved sin tidligere Beslutning. Deras ses det, at det ikke er en Beslutning af samme Art som en Lov, men det er en Kjendelse af den anvendende og fortolkende Myndighed. Landsthingets Kontinuitet i saa Henseende har saa meget mindre at betyde i Sammenligning med Spøsterets, som Landsthinget jo omvælges efter en regelmæssig Omgang, hvilket jo ikke er Lilsældet med Spøsteret eller med de andre Domstole. Med Hensyn til det ene af de to Lilsælde, hvorom der her er Tale lige over for Landsthinget, deler jeg Mening med de ærede Medlemmer, som sige, at Bestemmelsen uden Tvivl med Føie kan fortolkes saaledes, som den er fortolket; jeg sigter herved til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Mand, som har Bopæl to Steder, kan vælges paa et hvilket som helst af disse Steder. Seg anser det imidlertid for heldigt, at der gives en Bestemmelse, som indskrænker dette, og at en saadan indskrænkende Bestemmelse kan gives i Medfør af Grundloven, kan der ikke være nogen Tvivl om, naar man ser hen til de mangfoldige Bestemmelser, der findes i Valgloven, som medføre lignende Modifikationer i Grundlovens simple Bestemmelser. Hvad det andet Lilsælde derimod angaar, nemlig at en Mand, der en Gang er valgt ind i Landsthinget, og som fraflytter sin Valgkreds, vedbliver at beholde sit Sæde i Landsthinget, da nærer jeg ingen Tvivl; thi jeg mener, at Meningen her utvivlsomt fremgaar af Grundlovens § 38. Seg skal ikke i mindste Maade inklade mig paa at kritisere Motiverne til Landsthingets Kjendelse; men en Afgjørelse som den, der blev truffen, kan jeg ikke anse for at være stemmende med Grundlovens § 38, medens det Forslag, jeg har stillet i saa Henseende, ube-

linget maa siges at være stemmende dermed. Det er min Opfattelse af den paagjældende Bestemmelse, hvormed jeg ingenlunde har i Sinde at udtale en Kritik over Landsthinget og dets Kjendelse, men kun at udtale min egen Forstaaelse af en Grundlovsbestemmelse. Dersom ikke en saadan Fortolkning af Grundlovens §§ 38 og 39 gjøres gjældende, at den Landsthingsmand, der opbører at have Bopæl i Valgkredsen, skal udtrede af Landsthinget, kan jeg ikke se rettere, end at man med samme Føie kunde sige, at f. Ex. den Folkethingsmand, som i Løbet af den Tid, i hvilken han har Sæde i Thinget, indtræder i privat Ejenesteforhold uden at have egen Husstand eller oppebærer Fattigundersøttelse eller mister nogen anden Betingelse for Valgbarhed, lige fuldt vil kunne beholde sit Sæde i Folkethinget. Det er jo netop paa samme Maade en Betingelse for Valgbarhed til Landsthinget, at den Vedkommende i det sidste Aar har havt Bopæl i Valgkredsen, og kommer han i det Lilsælde, at han mister sin Valgbarhed, det vil sige, at han ikke længer kunde være bleven valgt, maa han ogsaa opgive sit Sæde i Landsthinget. Der maa i den Henseende gjælde samme Regel for Landsthinget som for Folkethinget, og jeg kan ikke se, at de Bemærkninger, som derom bleve fremsatte af det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimesstad), have nogen Gyldighed. Det ærede Medlem yttrede, at der jo ikke skete nogen Forandring i den Vedkommendes Stilling, da han jo stadig i det sidste Aar, før han blev valgt, havde havt Bopæl i Valgkredsen. Ja, den Gang Folkethingsmanden efter det før nævnte Exempel blev valgt, havde han jo heller ikke oppebaaret Fattigundersøttelse eller stod i privat Ejenesteforhold; ellers havde han jo ikke kunnet blive valgt; men naar Saabant fæx, er han kommen i det Lilsælde, at han ikke kunde være bleven valgt. Seg tror ikke, man kan henvise til Forholdene, som de forelaa, da han blev valgt, og holde sig dertil, saaledes at han usforstyrret skulde kunne sidde sine 3 Aar ud som Folkethingsmand; men gjør man det, gjør man det i alt Fald med samme Føie som den, hvormed det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds fremsførte sin Paastand.

Clausen: Seg skal kun gjøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af de Ord, den høitærede Indenrigsminister for nylig henvendte til mig. Seg kan ikke dele den høitærede Ministers Betragtning, naar han gjorde gjældende, at Udviklingen af vore nuværende Kommunallove er gaaet jævnt fremad paa det Grundlag, som var givet ved tidligere Kommunallove. Seg maa minde om, at der i de Kommunallove, vi havde, før vi fik den konstitutionelle Forsatning, fandtes Bestemmelser, som vare af en ganske anden Natur, og som vare meget vidt forskjellige i Aand og